

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/75/2017
Identifikačné číslo spisu: 7115011237
Dátum vydania rozhodnutia: 06.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7115011237.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom 6. marca 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného X. I. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), ods. 2 písm. a), e) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. mája 2016, sp. zn. 6To/40/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného X. I. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu v Košice I z 11. novembra 2015, sp. zn. 10T 49/2015, bol obvinený X. I. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), ods. 2 písm. a), e) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

po vzájomnej dohode si zadovážili za sumu 500,- eur prostredníctvom autobusovej linky Eurobus z Holandska s príchodom do Košíc dňa 04.07.2015 v čase o 16.10 hod. 2 ks PVC sáčkov, ktoré prevzali od vodiča autobusu v čiernej plátennej taške, s obsahom 100 ks tabliet o celkovej hmotnosti 36,08 g, kde bol stanovený priemerný 20,6 % obsah 3,4 metyléndioxymetamfetamínu (MDMA, extáza), ktoré zodpovedajú 100 obvykle jednorazovým dávkam drogy a s obsahom 500 ks tabliet o celkovej hmotnosti 178,61 g, kde bol stanovený priemerný 22,2 % obsah 3,4 - metyléndioymetamfetamnu (MDMA, extáza), ktoré zodpovedajú 500 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom MDMA látka je v zmysle zákona č. 138/2008 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok, ktorých hodnota podľa odborného vyjadrenia v prepočte na kus (1 ks/5,- Eur) predstavuje sumu 3 000,- Eur, pričom obvinený O. bol rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 14.10.2014, č. k. 3T 55/2014, právoplatným dňa

15.10.2014 odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona a obvinený X. bol rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 13.12.2012, č. k. 8T 34/2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 19.03.2012, č. k. 5 To 3/2012, odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa § 172 ods. 2, § 39 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o treste, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením z 29. januára 2016, sp. zn. 6To 104/2015, tak, že zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd prvého stupňa po opätovnom prejednaní veci v rozsahu zrušeného výroku o treste rozhodol rozsudkom z 21. marca 2016, č.k. 10T 49/2015-317, ktorým bol obvinený X. I. uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 10T 49/2015, z 11. novembra 2015 na skutkovom základe tam uvedenom.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), n), Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému ochranný dohľad po dobu 1 (jedného) roka po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody spočívajúci v povinnosti hlásiť sa raz mesačne u probačného a mediáčného úradníka.

Proti uvedenému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obvinený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 27. mája 2016, sp. zn. 6To/40/2016, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Košice I z 21. marca 2016, sp. zn. 10T 49/2015, v celom rozsahu. Rozhodujúc vo veci sám na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému uložil za spolupáchateľstvo obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák., pre ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 11.11 2015, sp. zn. 10T/49/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.1.2016, sp. zn. 6To/104/2015.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému ochranný dohľad po dobu 1 (jedného) roka.

Dňa 20. septembra 2017 podal obvinený X. I. prostredníctvom ustanoveného obhajcu osobne na Okresnom súde Košice I proti vyššie uvedenému rozhodnutiu krajského súdu dovolanie, a to z dôvodu

uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Podľa názoru obvineného je zákonná aj spravodlivá výmera trestu uloženého Okresným súdom Košice I a trest uložený odvolacím súdom považuje za neprimerane prísny. Obvinený je toho názoru, že prvostupňový súd správne posúdil skutočnosť, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, ako je uvedená dolná hranica osobitnej časti Trestného zákona, preto súd aplikoval § 39 ods. 4 Trestného zákona, nakoľko po premene podmienkových odsúdení sa javí spravodlivým trest pri celkovej dĺžke odňatia slobody desať rokov, čo korešponduje s dolnou hranicou trestnej sadzby za žalovaný skutok. Skonštatoval, že súd prvého stupňa správne prihliadol pri určovaní druhu a výmery trestu na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a pritŕžujúcich okolností. Zdôraznil, že v predmetnej trestnej veci nedošlo k žiadnym následkom, pretože drogy boli zaistené. Napriek tomu, že chcel uzavrieť dohodu o vine a treste, nebolo mu to umožnené. Ďalej uviedol, že ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/40/2016, zo dňa 27.05.2016 bol porušený zákon v ustanovení § 320 Trestného poriadku, a to v neprospech obvineného a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/40/2016, zo dňa 27.05.2016 vo výroku o treste a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Košiciach, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený podaním z 6. februára 2019 na Okresný súd Košice I doplnil dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorom poukázal na to, že hoci sa neosvedčil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienkečného odsúdenia Okresným súdom Košice II, sp. zn. 8T/34/2012, tak pred súdom priznal a oľutoval trestnú činnosť. Tieto skutočnosti odôvodňujú zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Ďalej poukázal na to, že súd by mal aplikovať súhrnný trest vzhľadom na uvedený skorší rozsudok. Podľa názoru obvineného, okolnosti prípadu odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody.

Prokurátor sa k podanému dovolaniu obvineného vyjadril podaním z 26. októbra 2017, v ktorom uviedol, že odvolací súd pri ukladaní trestu nepochybil a trest uložený obvinenému je zákonný a primeraný, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením dovolaním napadnutého rozsudku. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného v zmysle § 382 písm. c) Tr. por. odmietol, nakoľko nie sú splnené dôvody dovolania v zmysle § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto

obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštanca.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, na ktorý dôvod poukazoval aj obvinený v podanom dovolaní, je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstata argumentov dovolania obvineného, pokiaľ ide o tento dovolací dôvod, spočíva v tom, že namieta výlučne výšku uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody. Navyše dovolanie obvineného obsahovo zodpovedá jeho skoršej obhajobe. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že nepreskúmava primeranosť trestu, pokiaľ bol uložený v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby. Námietka obvineného, že zákonná a spravodlivá je výmera trestu uloženého prvostupňovým rozhodnutím z 11. novembra 2015 je výhradou o neprimeranej prísnosti uloženého trestu.

K dovolacej námietke obvineného je potrebné uviesť, že táto nenapĺňa dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a pri dovolacom prieskume je možné vo vzťahu k výroku o treste (z hľadiska jeho druhu a výšky) použiť len dôvod dovolania podľa § 371 ods. písm. h) Trestného poriadku ako podľa špeciálneho ustanovenia.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia prijaté 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 46/2010, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 1/2011 pod č. 5 trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k rozdielnemu výkladu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. v prípade nepoužitia ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody (resp. podľa § 39 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006), v zmysle ktorého „Hmotnoprávne ustanovenie § 39 Tr. zák. (resp. § 40 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006) o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody svojou povahou a významom sa primkávajú ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a nasl. a na rozdiel od ustanovení § 41, § 42 (o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu) alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, ho nemožno podriaďovať pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Napriek existencii uvedeného stanoviska, s ktorým sa konajúci dovolací senát nie celkom stotožňuje, boli preskúmané okolnosti, ktoré by mohli oprávňovať postup v zmysle zmierňujúceho ustanovenia § 39 Trestného zákona. Dovolací súd konštatuje, že Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací sa touto problematikou dôsledne zaoberal. Následne dospel k správneému záveru, že nie je možné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona. Toto svoje zistenie aj náležite odôvodnil.

Za daného stavu, krajský súd po zrušení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu a uznaní obvineného X. I. za vinného za spolupáchateľstvo obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák., pre ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 11.11.2015, sp. zn. 10T/49/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.1.2016, sp. zn. 6To/104/2015, mohol uložiť trest odňatia slobody v trvaní od desať do pätnásť rokov. Odvolací súd nepochybil, ak obvinenému uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov za rešpektovania zásady reformatio in peius. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že trest bol uložený v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Na záver nedá najvyššiemu súdu podotknúť, že pokiaľ obvinený namietal v podanom dovolaní, že súd prvého stupňa v prvom zrušenom rozhodnutí z 11. novembra 2015 aplikoval § 39 ods. 4 Tr. zák. a uložil obvinenému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, pričom takto uložený trest považuje za správny, tak je potrebné uviesť, že táto námietka obvineného je irelevantná, nakoľko tento

postup súdu nebol ani zákonný a súd prvého stupňa nepostupoval dôsledne v súlade so zásadou na ukladanie trestov podľa § 34 Trestného zákona, čo konštatoval v odôvodnení rozhodnutia aj Krajský súd v Košiciach, sp. zn. 6To/104/2015, z 29. januára 2016.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.